

да постигне. Шомъ има умъ, сърдце и воля, той ще грѣши и ще се изправя, ще пада и ще става, ще върви напредъ — ще се развива.

И тъй, човѣкъ се нуждае отъ свобода. Той трѣбва да има свобода да мисли, да чувствува и да постѣпва споредъ своитѣ разбирания. Докато дойде до положение да хармонизира своитѣ мисли, чувства и постѣпки съ Божиитѣ мисли, чувства и постѣпки, той неизбѣжно ще грѣши, ще прави погрѣшки. Обаче, като има свобода да грѣши, той ще бжде свободенъ самъ да изправя погрѣшките си. За да грѣши човѣкъ, причината не е само въ него. Много фактори има въ свѣта, които сж причина за грѣшките и престѣпленията на хората. Запримѣръ, за да счупи детето нѣколко чинии, вината не е само въ него. До известна степенъ и майката е виновна за грѣшката на детето. Тя трѣбва да заключи кухнята, да не влиза детето вътре. — Защо майката е оставила кухнята отключена? — За да може, като огладнѣе детето, свободно да влѣзе и да си вземе хлѣбъ. Майката не е предполагала, че детето ще вземе бастонъ и ще се мжчи да сваля чинии съ него. Ако тя бѣше заключила кухнята, детето щѣше да бжде гладно. Кое е разумното, което трѣбваше да се направи въ случая: кухнята да бжде затворена, детето да не влиза да чупи чинии и да седи гладно, или кухнята да е отворена, детето да влиза и излиза свободно навънъ, безъ да бута чиниитѣ?